

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Decretum. III.

Letaniae maiores restituta.

IN multis ijs, quae à sancta Dei Ecclesia piè instituta, temporum vitio sunt in nostra hac vrbe & diocesi antiquata; litaniae maiores sunt: quas Summus Pontifex, & sanctissimus vir Gregorius primus iustissima quidem causa sanctè instituit, atque in vniuersa Christiana republica vij. Cal. Maii, qui dies sancto Euangelistae Marco dicatus est, eas agi ac celebrari voluit.

Illarum pium vsus in hac nostra Mediolanensi Ecclesia semel introductum, ac diu à maioribus nostris, sanctè seruatam, quibusdam etiam ceteris statutis eodem nomine Ecclesijs, in quibus festo illo sancti Marci die, & stationes essent, & supplicationes haberentur; eum eis temporibus cum penè ita intermissum videamus, vt nullum pristinae institutionis vestigium appareat; nos propterea, qui pro cura pastoralis quam gerimus, audi atque appetentes sumus omnis pij instituti vrbe ac diocesi nostra, retinendi non solum sed etiam restituendi, & quantum in nobis est amplificandi, illud edicimus ac iubemus, vt festo eo D. Marci die, signo campanae dato, clerus saecularis vrbis qui litanias minores obire solet ac debet, is vniuersus superpelliceis & alijs solitis in hoc munere obeundo ornamentis indutus (id quod in ceteris supplicationibus moris est) ad Metropolitanam nostram Ecclesiam conueniat; vnde praefectus post Missae sacrificium, solenni ritu, sanctisque precibus ad statas eas Ecclesias procedat, quae antiqui auctoris Peroldi libro descriptae sunt: hocque processions officio persuffectus, ad eam ipsam Metropolitanam Ecclesiam ordine redeat.

Qui vero sacerdotes eo ipso D. Marci die nonnullis in Ecclesijs extra Portam Romanam fines supplicationes quasdam habere solebant; ijs abrogatis, ad has solemnes obeundas, quas in pristinum statum restitimus, conueniant ita vt ceteri omnes.

Clerus autem diocesanus, in ea quaeque Ecclesia, in quam ob litanias minores conuenire solet, frequens adit ad hoc obeundum christianae pietatis officium; ceteraque vt in illis solet, in his etiam pre-

stari ea intimi animi pietate, religiosisque precationibus, quibus Deus Opt. Max. placatus, tum in rebus aduersis hunc populum adiuet; tum maxime ab ijs calamitatibus, ijsque arumis perpetuo conseruet, quarum causa illae supplicationes instituta primum sunt.

Volumus autem à parochis die dominico, qui festum diem sancti Marci praecedat, fideles admoneri piè ac diligenter, vt ad has litanias ipsi frequentes accedant.

Decretum. IIII.

DIES festus sancti Thomae Aquinatis, qui incidit in Nonas Martij; quo tempore Quadragesimae ieiunium agitur, vt ritu Ambrosiano inita aliqua ratione piè ac sanctè celebrari possit, quoadmodum S. D. N. Pij Quinti Pontificis Maximi constitutione iussu est; eo die celebratur, quem certum postro Calendario quotannis praescribimus; eiusque celebritas ita agatur, & officium dicatur, quemadmodum de reliquis quatuor Ecclesiae Doctoribus ritu Ambrosiano dici solet.

Cathedra item sancti Petri Apostoli qua primum Romae sedet, quae ex veteri Ecclesiae instituto xv. Cal. Februarij celebrari solebat, intermissa iam diu, quoniam à Paulo Quarto Pontifice Max. sanctè renouata est, in hac nostra & vrbe & diocesi celebratur eo ipso die quotannis ex Calendarij nostri ratione.

Decretum. V.

CVM officij Ambrosiani rationem ac normam vel antiquissimam esse constet, quam ab ipso sancto Ambrosio institutam ac praescriptam sanctus Eugenius Episcopus omni & doctrinae & pietatis ratione retineri studuit; vt etiam obseruata est perpetuo catholica Ecclesiae consensu; nos propterea, qui Dei, & Apostolicae Sedis gratia Mediolanensis Ecclesiae administrationi praesumus, omni ratione curare debemus, vt prisca huius Ecclesiae instituta, veteresque ritus, atque adeo ab ipso S. Ambrosio introducti retineantur, & obseruentur. Hoc igitur tempore cum Breuiarium Romanum ex sacro sancto Tridentini Concilij decreto restitutum, nuper Pij V. Pontificis Maximi iussu

Festus dies S. Thomae, & Cathedra S. Petri Roma.

Horae canonicae & Missa ritu Ambrosiano dicenda.

in lucē prodierit; eoq; edito ipsius Summi Pontificis literis interdictum sit; ne reliqua, qualia sunt Breuiaria, quæ ducentis ab hac annis in vsum & consuetudinem introducta sunt, ad diuina officia in posterum adhibeantur; illudque in primis abrogatum sit, quod à Francisco Quignonio tit. Sanctæ Crucis in Ierusalem presbytero Cardinale conscriptum fuit: nos propterea vt & exequamur quod ab ipso Sanctissimo Pontifice p̄dicatum est; & antiquos in canonicis horis & diuinis officijs nostræ Mediolanensis Ecclesiæ ritus, totamque ipsam Ambrosiani Breuiarij rationem conseruamus; illud vniuersis & singulis ijs clericis qui Ambrosiano more diuina officia obire debent; vel quia ecclesiastica beneficia obtinent, in quibus hoc ipso ritu moreq; illa dicuntur; vel quia ipsi ad dicti sunt Ecclesijs eodem Ambrosiano ritu vtentibus; vel quia sacris ordinibus initiati, in huius vr̄bis aut diocesis clero adscripti sunt; ijs edicimus atque iubemus, vt ne ad illius Quignoniani, sed ad ipsius Ambrosiani Breuiarij præscriptam canonicas horas & diuina officia deinceps præsentent. Quod si secus ab eis factum erit; eas pœnas illos subire decernimus, quæ Lateranensi Concilio à Leone X. Pontifice Max. & Prouinciali nostra Synodo cōtra clericos constitutæ sunt, qui canonicas horas intermittunt.

Vt verò in illis vna eademq; certissima præscripta ratio seruetur; illi ipsi omnes & singuli octo ad summum post diem Natalem Domini diebus Calendarij habeant, quod anno sequenti accōmodarum, nostraque auctoritate confectum, quotannis in lucem emittetur.

Nè in secularibus vllis Ecclesijs, etiã si clericatus capellæve sint, quæ vel ad ius patronatus, vel ad sodalitatē aliquam pertineant, aut oratoria item sint siue publica siue priuata, liceat (nisi facultate scripto à nobis data, quam nulla alia nisi graui causâ concedemus) alio ritu quàm Ambrosiano Missam aliave diuina officia dici: modò tamen parochiales Ecclesiæ non sint, quæ intrâ suos fines capellas, clericatus, oratoriavē habeant; in hisq; ipsis ex veteri illarū instituto diuina officia celebrent, alio ritu.

Decretum . VI.

QVIBVS in Ecclesijs Missæ complures celebrantur; earum Rectores sacristæve libro confecto sacerdotum in eisdem concessu nostro celebrantium nomina describant, notato etiam nostrarum literarum die, quarum auctoritate id illis permissum sit. Confecto autem sex mensium spatio postquam illæ literæ datae sunt, ne celebrare illos patiantur, qui eius rei facultatem non renouerint.

Vtq; facillè cognosci liceat, an sacerdotes qui in ipsis Ecclesijs Missas certo quodam præscripto numero celebrare debent, hoc ipsam munus omnino præsentent; ob eã causam, præter cetera quæ in huius rei diligentia pleriq; in Ecclesijs præscripsimus, ipsi etiam Ecclesiarum Rectores, alijsve ad quos hoc sanè spectat, librum alterum conficiant, curentq; vt in eo ipsis præsentibus eiusmodi sacerdotes, cum ab altari redierint, manu sua, & diem quo in illis celebrarint, & nomen suum notent.

Si quis verò eas Missas celebrare neglexerint prætermiserintve; eorum nomina iisdem, qui in vr̄be sunt, ad nos; qui verò in diocesi, ad Vicarium Foraneum cui quisque eorum subiectus est; completo mense tribus post diebus ad summum mensis proximè ineuntis deferant, vt negligentia suâ debitas pœnas luant.

Quod si Rectores, Sacristæ, alijsve ad quos hoc pertinet, in eo negligentes fuerint, quod eo ipso præscripto tempore tales non detulerint; mulcentur his sumptibus, qui satis erunt ad elemosinam sacerdotibus totidem Missas celebrantibus distribuendam; quod ij sacerdotes, quorū hoc celebrationis munus intererat, celebrare prætermiserint.

Si verò in alijs ipsis rebus quas supra ediximus, vllam negligentiam admiserint; pœna mulcentur arbitrata nostro.

Decretum . VII.

QVIBVS in Ecclesijs, vel quia certi dies festi aguntur, vel quia indulgentiæ indicæ sunt, vel alia de causâ Missæ plures celebrantur, quæ alijs solent diebus; tunc in ijs ob Missæ celebrationem ne sacerdoti cuiquâ elemosinas flagitare accipere liceat, eam si ei ipsi illo

Liber missarum in Sacristia affeandus.

Elemosina pro missarū celebratione oblatæ quo pacto distribuenda.

sess. 9 cap. 9
prouinc. 1.
par. 2. de cā.
horis nō in
terminat pag.
17.